

nen" tilligemed den udenfor liggende, bredere Grund „Svitringen“, de saakaldte „Dvalegrundes“ sydlige Fortsættelse, bryde den svære Sø, saaledes at der ved Saalandsvinde altid er smult Vand i den indre Kende. Tillige er her god Underbund, og Kenden frembyder saaledes ud for Aaaa en i Reglen god Aheb med 12 til 13 Fods Vanddybde. Men det er en Overvurdering af disse Forhold, naar det i Andragendet siges, at her er en af Naturen dannet Havn. Havn er der nemlig ikke noget af, og der mangler Dækning mod de Vinde, som blæse langs ad Kenden, nemlig fra S. S. V. og N. O. Med Storm fra disse Hjørner maa de opantrede Skibe derfor søge andetsteds hen. Storm af S. S. V. skal sætte sværest Sø.

Ved det projekterede Anlæg ere Forholdene benyttede paa heldig Maade. Ved den Form, der gives Hovedet, vil opnaas, at der under alle Omstændigheder er Lø ved en af de lange Sider, og ved Hjælp af Fortøjningspælene og Barpehøjterne ville Skibene kunne hale ud fra Bolværkerne, naar der reiser sig Sø, navnlig naar der ikke ventes for længe. I de fleste Tilfælde vil Anlægget saaledes afgive en god og sikker Løstø- og Ladeplads.

Hvad Enkelthederne angaar, da maa jeg anbefale, at Vandsluget mellem Hovedet og Dæmningen erholder mindst den dobbelte af den foreslaaede Bredde. Diemebet vil ellers forfeiles. Dog kan det ikke ventes, at man selv ved den større Bredde ganske vil kunne forebygge Lilsanding. Den lader sig aldrig fuldstændig forhindre. Man maa derfor være forberedt paa, at det i Tidens Løb kan blive fornødent, at der foretages Oprensninger om Brohovedet.

De to Slæbesteder, som nærmest ere bestemte for Baade og Smaafartøier, turde det være rettest at lægge noget nærmere ved Hovedets indre Ende.

Spørvidt det vil lykkes at beskytte Bolværkerne langs Dæmningen mod Paleorm ved den foreslaaede Sandkastning, er tvivlsomt. Broanlægget vil ganske vist virke som en Fangearm og fremkalde Sandafsatning paa Siderne, men deraf følger ikke, at en Sandkastning langs Broen vil blive liggende. Der kan nemlig, naar der ikke skal medgaa uforholdsmæssig store Mængder, ikke gives en saadan Kastning paa flade Skraninger som dem, hvormed Sandet lægger sig ved den naturlige Afleiring. Det er derfor sandsynligt, at Kastningen vil blive udjævnet af Bølgeslaget. — At forsøgne Bolværkerne med Beslag ligesom Paleindsatningerne, vilde være det sikreste Middel til Beskyttelse, men det vilde, som Følge af den betydelige Udstrækning, medføre meget store Udgifter. Derimod kan man, i det Mindste for en Tid, opnaa en sikker Beskyttelse paa en forholdsvis billig Maade ved Anbringelse af en ydre Plante- eller Brædebeklædning og ved Fyldning af Mellemrummet mellem denne og den indre Klædning med Ler. Hvor Bolværket, naar denne Yderklædning er foregaaet, endnu ikke maatte være dækket ved naturlig Sandafleiring, kan Klædningen fornys.

Den Hvide, der er foreslaaet for Dæmningen — 4 Fod — er ikke stor, og det maa forventes, at den under Stormflod kan gaa under Vand. Dog vil dette alene kunne ske under Omstændigheder, da der ikke kan være Spørgsmaal om Løsning og Ladning, og en Forhøjelse vil medføre følelig Forsøgelse i Udgifterne.

Overslaget, der ledsager Planen, er ligesom denne udarbejdet med Omhu. Men det vilde være urigtigt at sætte ubetinget Lid til den udbragte Sum 87,000 Kr. Dels skal her arbejdes paa en aaben Ryst, hvad der allerede giver en Del Usikkerhed, og dernæst lade Materialpriserne og navnlig Stenpriserne sig ikke forud nøjagtigt bestemme. I hvert Fald vil det være rettest at ansætte et større Beløb til uforudsete og tilfældige Udgifter end de opførte 5 pCt., ligesom der lettelig i Administrationsudgifter kan medgaa noget mere end 1,600 Kr. Man bør derfor vistnok paaregne en samlet Udgift af 90,000 til 100,000 Kr.“

Udvalget tror, at den i Finantslovsforlaget foreslaaede Statsunderstøttelse bør ydes Foretagendet og stiller derfor intet Forslag.

284) Ny Post efter Nr. 4. Fjor ansøgte 4 Fiskere fra Ellinge Lyng og Høisinge Lyng. Ods Herred om et rentefrit Laan af 2,000 Kr. til en større Fiskerbaad. Andragerne ønskede Laanet afdragsfri de første 5 Aar, hvorefter man vilde afbetale det med en Rindedel de følgende 10 Aar. Folkethinget vedtog paa Udvalgets Indstilling at henvise Andragendet til Indenrigsministeren. Smidlertid har Indenrigsministeriet i denne Anledning svaret, at den sædvanlige Bevilling til Fiskeriet ikke hidtil var blevet benyttet til Udlaan, og at man ikke fandt sig foranlediget til at fratage denne Sædvane. Da der atter iaar foreligger et velanbefalet Andragende fra de samme Fiskere, foreslaar Udvalget, at Laanet bevilges paa de ansøgte Bilkar, og man stiller derfor Forslag i denne Retning.